

στασίδι

στασίδι, το, ουσ. [<μσν. στασίδιον, υποκορ. του αρχ. ουσ. στάσις], το στασίδι·

- έπιασε στασίδι ή έχει πιάσει στασίδι, εγκαταστάθηκε σε ένα χώρο για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα: «απ' τη μέρα που βγήκε στα τηλεοπτικά παράθυρα, έχει πιάσει στασίδι»·

- κάνω στασίδι, κάθομαι, ξεκουράζομαι: «σήκω να κάνω στασίδι, γιατί δε με κρατάνε άλλο τα πόδια μου». Αναφορά στα ξύλινα καθίσματα που είναι τοποθετημένα δεξιά αριστερά κατά μήκος των τοίχων των ορθόδοξων ναών, για να κάθονται οι ηλικιωμένοι·

- πρώτο στασίδι κηδεία, η μακάβρια εκδοχή της έκφρασης πρώτο τραπέζι πίστα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας